

สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ กับการคอมนาคมบนล่อง*

>> ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปิยนาถ บุนนาค

สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง) แห่งตระกูลบุนนาค เป็นผู้ที่สร้างสิ่งที่มีคุณประโยชน์นานัปการแก่ประเทศชาติ ซึ่งบางส่วน ยังคงปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ด้านหนึ่งคือ การมีส่วนร่วมในการก่อสร้าง รวมทั้งการพัฒนาชุมชนส่วนของบ้านเมือง

ในรัชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้า เจ้าอยุธยาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ดำเนินการขุดคลองผดุงกรุงเกษมขึ้นเป็นคูพรานครชั้นนอกใน พ.ศ. 2394 ต่อมาอีก 1 ปี ก็โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จเจ้าพระยา บรมมหาศรีสุริยวงศ์ เป็นธุระจัดการสร้างป้อมปราการ รอบกรุงเทพฯ เพื่อให้เป็นที่อุ่นใจแก่อาณาประชา

รายภัยในพระนครและพ่อค้าที่เข้ามาค้าขาย¹

* ปรับปรุงจากปืนนาถ บุนนาค, บทบาททางการเมืองการปกครอง ของเสนาบดีตระกูลบุนนาค, (กรุงเทพฯ: พิมเสนศ), 2520 และ ปืนนาถ บุนนาค. แนวความคิดและบทบาททางการเมืองของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 2 ถึงสมัยรัชกาลที่ 5, วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาตรีสาขาวรรณพีต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

¹ เจ้าพระยาพิพารวงศ์, พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 4, (พระนคร: คุรุสภา, 2507), หน้า 198.

>> ถนนเจริญกรุง

>> สะพานดำรงสถิต (สะพานเหล็กบัน)
ซึ่งสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์
สร้างข้ามคลองโ居ง่อ่าง

ใน พ.ศ. 2404 รัชกาลที่ 4 โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ออกไปเมืองสิงคโปร์ พร้อมกับพระเจ้าลูกยาเธอ กรมหมื่นวิชัยณารอนินทร์ ซึ่งทรงบัญชาการกรรมประคลังมหาสมบัติ โดยมีพระราชนครสักคราฟให้ตรวจสอบราพิจารณาศึกษาวิธีที่อังกฤษทำนุบำรุงบ้านเมืองในสิงคโปร์ เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงใช้ในบ้านเมืองไทยบ้าง แต่ไม่ปรากฏหลักฐานคำกราบบังคมทูลรายงานของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เกี่ยวกับการดูงานที่สิงคโปร์หลังจากท่านกลับมาแล้ว อย่างไรก็ต้องปรากฏว่าหลังจากนี้ได้มีการทำนุบำรุงบ้านเมืองตามแบบอารยประเทศหลายประการ เช่น การจัดการคมนาคม และการก่อสร้าง ซึ่งสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ได้เข้าไปเมืองทบทอดดำเนินการเป็นส่วนใหญ่ เช่น การตัดถนนเจริญกรุง พร้อมกับการขุดคลองควบคู่ไปกับการตัดถนนสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ยังได้ออกเงินส่วนตัวสร้างสะพานดำรงสถิต และสะพานพิทยเสถียรข้ามคลองที่ขุดใหม่บนถนนดังกล่าวด้วย

>> คลองภาษีเจริญ

นอกจากนี้สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ยังเป็นที่ปรึกษาสำคัญในการขุดคลองภาษีเจริญซึ่งเป็นคลองแรกที่ทางการจะให้เป็นเส้นทางค้าขายในรัชกาลที่ 4 โดยมีการพิจารณาว่าจะขุดคลองกว้าง 6 วาหรือ 8 วาดี สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เห็นว่า “ที่จะขุดคลองให้กว้างนั้นไม่สามารถที่จะทำให้ประโยชน์ยืนยาวได้อย่างเช่นคลองมหาไชย แต่กลับมีอุด 8 วา สายน้ำ ดินไม่พอ กีดขวาง ถ้าขุดแต่คลองแคบๆ ให้ต้องสายน้ำก็จะกัดกว้างออกไปเอง”² ด้วยเหตุนี้คลองภาษีเจริญจึงถูกขุดเป็นคลองขนาด 4 วา

ปรากฏว่าเรื่อเดินไปมา มีประโยชน์มาก สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ จึงได้คิดขุดคลองตั้งแต่แม่น้ำเมืองนครไชยศรี (แม่น้ำท่าจีน) มาออกแม่น้ำเมืองราชบูรี (แม่น้ำแม่กลอง) โดยขุดขนาด 6 วา ใช้เงินส่วนพระมหากษัตริย์ 400 ชั่ง และเป็นส่วนของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์อีก 1,000 ชั่ง³ เปิดใช้ใน พ.ศ. 2411 ได้รับพระราชทานชื่อว่า คลองดำเนินสะดวก ปรากฏว่า คลองดำเนินสะดวกนี้ สายน้ำท่าจีนไหลขึ้นลงทะลุเร่งกัดปากคลองข้างตะวันออกกว้างได้เร็ว จึงเป็นจริงดังความเห็นของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ที่ว่าขุดเล็กๆ ใหญ่ออกไปได้ในที่สุด พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงกล่าวว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ “ท่านยกขึ้นพุดอยู่เสมอ”⁴

ผลของการขุดคลองดำเนินสะดวกคือเป็นทางลัดจากหัวเมืองตะวันตกมาสู่กรุงเทพฯ ทำให้การเดินทางไป – มาระหว่างหัวเมืองตะวันตกกับกรุงเทพฯ สะดวกรวดเร็วขึ้น ดึงดูดให้ผู้คนจำนวนมากหลังไหลเข้ามาสู่เมืองราชบูรี ธุรกิจการค้าขายกีเพลียเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น⁵

การทำบุ่มสร้างด้านการคมนาคมส่งอีกประการหนึ่ง คือ ด้านการต่อเรือซึ่งได้เริ่มดำเนินการเรื่องนี้มาตั้งแต่รัชกาลที่ 3 จนกระทั่งรัชกาลที่ 5 รวมระยะเวลาที่ท่านได้ทำการต่อเรือกำปั่นแบบฝรั่งประเภทต่างๆ ประมาณ 45 ปี (พ.ศ. 2378 – 2423) ในช่วงแรกสถานที่ทำการต่อเรืออยู่ที่เมือง

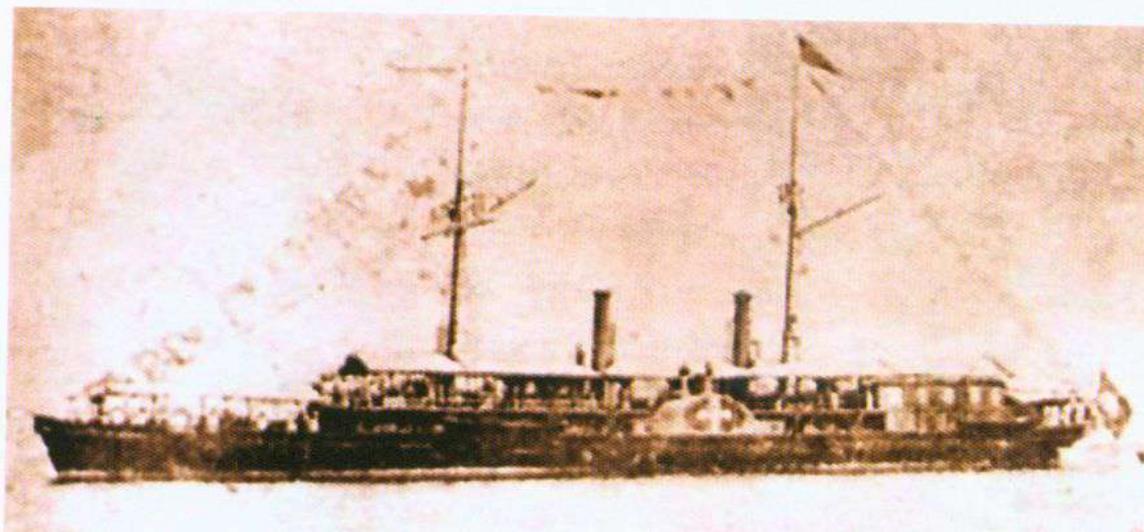
² พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระราชหัตถเลขา “บอกมายังมงกุฎราชกุมาร สำหรับที่ประชุม” ลงวันที่ 1 สิงหาคม ร.ศ.128 อ้างถึงใน ณัฐวุฒิ สุทธิสิกรรม, สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์, (พระนคร: ร.ร.เทพไพศาล, 2504), เล่ม 1, หน้า 309.

³ เจ้าพระยาทิพกรวงศ์, พระราชพงคาวดีกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 4, หน้า 198.

⁴ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระราชหัตถเลขา “บอกมายังมงกุฎราชกุมาร สำหรับที่ประชุม” ลงวันที่ 1 สิงหาคม ร.ศ.128 อ้างถึงใน ณัฐวุฒิ สุทธิสิกรรม, “สมเด็จเจ้าพระยา...”, เล่ม 1, หน้า 311.

⁵ Rujaya Abhakorn, “Ratburi, the Inner Province : Local Government and Central Politics in Siam 1868 – 1892”. (Ph. D. Thesis, Cornell University, 1980) (Unpublished), chap. II & chap. 5. และโปรดดูปียนาถ บุนนาค. แนวความคิดและบทบาททางการเมืองของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์..., หน้า 119.

จันทบุรี ต่อมานับจากรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมา ก็ได้ต่อเรือที่กรุงเทพฯ โดยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดให้สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ สั่งเครื่องจักรกลไฟจากต่างประเทศมาต่อตัวเรือขึ้น ซึ่งถือได้ว่าสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เป็นผู้บุกเบิกการต่อเรือแบบฝรั่งขึ้นในประเทศไทย อันแสดงถึงความสามารถในด้านการซ่อมแซมเรือ ที่เป็นอย่างยิ่ง กับทั้งยังแสดงถึงความสามารถในการนำเทคโนโลยีของตะวันตกมาสร้างสรรค์บ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรือง เรือลำนี้เป็นอย่างฝรั่ง ที่สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ต่อขึ้นนั้นได้ใช้ประโยชน์ในทางราชการต้านต่างๆ อาทิ ใช้ในราชการทัพศึก ปราบประมาราจลาภัยในประเทศ และทำการต่อสู้เพื่อป้องกันอิหริราชศัตรูจากประเทศมหาอำนาจ ดังเมื่อครั้งที่ไทยสู้รบกับฝรั่งเศสที่ปากน้ำเจ้าพระยาในเหตุการณ์ ร.ศ. 112 (พ.ศ. 2436) นอกจากนี้ก็ใช้เป็นเรือพระที่นั่งของพระมหากษัตริย์เมื่อเสด็จประพาสหัวเมืองชายทะเล และเป็นเรือสำหรับรับและส่งราชทูตต่างประเทศจากสันดอนปากน้ำเจ้าพระยาเข้ามายังกรุงเทพฯ อีกด้วย⁶

>> “เรือพระที่นั่งอธิราชวราวดา” เดิมชื่อ “เรือบรมราชวรฤทธิ์” พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ต่อขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2406

⁶ วีณา ศรีอัญรัตน์ และคณะ. ผลงานด้านวัฒนธรรมของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค). ได้รับทุนจากการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2526. (เอกสารໂຮງໝໍເປັນເລີ່ມ), หน้า 142.

สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ จึงนับว่าเป็นคนไทยคนแรกที่เริ่มการต่อเรือกำปั่นแบบฝรั่งได้สำเร็จเป็นการวางแผนฐานการต่อเรือสมัยใหม่ในเวลาต่อมาในขณะเดียวกันเรือที่ต่อขึ้นมาหนึ่งกีได้ใช้ประโยชน์ในการเสริมสร้างกำลังทางนาวีของไทยให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นด้วย⁷

นอกจากนี้สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ยังมีความคิดริเริ่มในสิ่งใหม่อื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย อันแสดงถึงความเป็นผู้มองเห็นการณ์ไกลของท่านเป็นอย่างยิ่ง จากความสนใจในการต่อเรือเป็นทุนเดินอยู่แล้ว ประกอบกับการที่มีเรือราชการและเรือสินค้าผ่านเข้าออกไปมาที่ปากน้ำ สมุทรปราการอยู่เสมอ สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ขณะเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดินในรัชกาล ที่ 5 จึงคำนึงถึงความสะดวกในการเดินเรือดังกล่าว โดยเฉพาะในยามกลางคืนใน พ.ศ. 2413 ท่านจึงนำความขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตสร้างประภาการสันدونปากน้ำเจ้าพระยา เพื่อเป็นเครื่องหมายในการนำเรือราชการและเรือสินค้าผ่าน สันدونเข้าออกโดยสะดวกและปลอดภัย ทั้งนี้ท่านได้เสียสละบริจาคมทรัพย์ส่วนตัวในการสร้างประภาการนี้

ประภาการสันدونปากน้ำเจ้าพระยา นับว่าเป็นประภาการที่สร้างขึ้นตามระบบมาตรฐานสากลแห่งแรกของประเทศไทย ตั้งอยู่ท่าทางทิศใต้ของป้อมพระจุลจอมเกล้าฯ ห่างจากเสียงป้อมประมาณ 4 ไมล์ ตำบลที่ตามแผนที่เดินเรือไทย หมายเลข 12 ละตitud 13° 28' 12".26 เหนือ ลองitud 100° 35' 26".03 ตะวันออก⁸ ในการจัดสร้าง สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ได้มีคำสั่งถึงพระสยามธูรเทพาร์ กงสุลสยาม ณ กรุงลอนדון ให้จัดซื้อเรือนตะเกียงทำด้วยเครื่องเหล็ก พร้อมด้วยเครื่องประกอบ เป็นเงิน 14,400 บาท แล้วมอบให้เจ้าพระยาภาชุวงค์มหาโกษาธิบดี (ท้วม บุนนาค) เสนาดีกรมท่าเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างตั้งแต่ พ.ศ. 2413 มาแล้วเสร็จใน พ.ศ. 2414 เสียค่าก่อสร้างเรือนกระโจมเป็นเงิน 3,621.25 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 18,021.25 บาท เริ่มเปิดใช้ประโยชน์ในการเดินเรือเมื่อวันจันทร์ที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2417 มีชื่อปรากฏในแผนที่เดินเรือไทยหมายเลข 1a (หมายเลข 12 ในปัจจุบัน) ว่า “Bar or Regent Lighthouse” เพื่อเป็นเกียรติแก่สมเด็จเจ้าพระยา บรมมหาศรีสุริยวงศ์ ผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ส่วนข้อภาษาไทยเรียกว่า “กระโจมไฟสันدون”

>> เจ้าพระยาภาชุวงศ์มหาโกษาธิบดี
(ท้วม บุนนาค)

⁷ เพียงอ้าง.

⁸ พลเรือตรีสินท พากคีตะ, ประภาการสันدونปากน้ำเจ้าพระยา (ตุลาคม, 2503), หน้า 2.

ประภาครสันดอนดวงแกรกของไทยนี้ นอกจากจะใช้เป็นเครื่องหมายเดินเรือตั้งกำกับอยู่บนร่องน้ำสันดอน ริมร่องทางเข้าปากน้ำเจ้าพระยาในสมัยแรกนั้นแล้ว ยังเป็นสถานที่บอกความลึกของร่องน้ำสันดอนตอนที่ดีนที่สุดในสมัยต่อมาอีกด้วย แต่ต่อมาเรื่องน้ำสันดอนเดิมตอนที่ตั้งประภาครสันดอน ซึ่งเป็นที่หมายกำหนดร่องทางเดินเรือยังขึ้นทุกที ประภาครแห่งนี้จึงใช้ประโยชน์ได้แต่เพียงเป็นสถานีบอกน้ำ เป็นที่หมายให้ชาวเรือเดินทะเลทราบว่า บริเวณปากน้ำเจ้าพระยาอยู่ที่ไหนเท่านั้น ต่อมากรมอุทกศาสตร์กระทรวงทหารเรือ จึงได้เลิกใช้ไฟที่ประภาครสันดอนแห่งนี้เสียตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2472 แต่ยังคงใช้เป็นสถานีบอกน้ำอยู่ ปรากฏว่าประภาครสันดอนดวงแกรกที่สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์เสียสละทุนทรัพย์สร้างขึ้นนั้น ได้ใช้เป็นเครื่องหมายการเดินเรือมาเป็นเวลานานถึง 55 ปี 22 วัน⁹

จะเห็นได้ว่าสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการคุ้มครองสั่ง มาตั้งแต่ช่วงแรกๆ ของการรัฐบาล โดยเฉพาะการต่อเรือแบบผัง ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของการคุ้มครองสั่ง การขุดคลอง และการสร้างถนน ซึ่งเป็นเครื่องข่ายของการคุ้มครองสั่งทั้งทางน้ำและทางบก รวมถึง การสร้างประภาครเอื้อต่อการคุ้มครองสั่งในช่วงปลายของการรัฐบาล ซึ่งการดำเนินการของท่านดังกล่าวสะท้อนให้เห็นความรู้ความสามารถทางด้านการช่างของท่าน ความสนใจในรัฐศึกษาค้นคว้า ด้านการช่างแบบวันตกซึ่งเป็น “ของใหม่” ในสังคมไทย ขณะนั้น ตลอดจนการเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ เห็นการณ์ไกลของท่าน รวมทั้งการดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยเสียสละทุนทรัพย์ของตนเพื่อกิจการสาธารณประโยชน์ ซึ่งมาจากความรู้และความคิดของท่าน ซึ่งส่งผลต่อประโยชน์ของประเทศชาติในด้านการคุ้มครองสั่ง และยังคงสืบทอดเนื่องต่อมาจนถึงปัจจุบัน

>> สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค)

⁹ วีณา ศรีอัญวัตน์ และคณะ. เรื่องเดิม, หน้า 144.

บรรณานุกรม

นัฐวุฒิ สุทธิสังคม. สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์. (พระนคร: ร.ร.เทพไพศาล), เล่ม 1, 2504 .

ทิพารวงค์,เจ้าพระยา. พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 4. (พระนคร: คุรุสภา), 2507.

ปิยนาถ บุนนาค. “แนวความคิดและบทบาททางการเมืองของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 2 ถึงสมัยรัชกาลที่ 5” วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาตรี ศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

_____ บทบาททางการเมืองการปกครองของเสนาบดีระกูลบุนนาค. (กรุงเทพฯ: พิมเสน), 2520.

วีณา ศรีอัญรัตน์ และคณะ. ผลงานด้านวัฒนธรรมของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค). ได้รับทุนจากการฝึกหัดครุ กระทรวงศึกษาธิการ, 2526. (เอกสารนำเสนอเย็บเล่ม) สนิท มหาศีระ, พลเรือตรี. ประกาศสันดอนปากน้ำเจ้าพระยา ตุลาคม, 2503.

Abhakorn, Rujaya. Ratburi, the Inner Province : Local Government and Central Politics in Siam 1868 – 1892. Ph. D. Thesis, Cornell University, 1980 (Unpublished).